

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωή πλήρης πίστεως - αγάπης και σοφίας

44ον

Η ΑΙΓΙΝΑ άρσε στον Νεκτάριο και ιδιαίτερα η τοποθεσία «Σάντος». Έρημα. Κανείς δεν περνούσε από εκεί. Πότε — πότε μόνον αλεπούδες. Έμαθε ότι ένα μεγάλο κτήμα ήταν ιδιοκτησία του Αγίου.

Ο Άγιος έβλεπε τότε τον Δίαιμαρχο και με τον παραχωρήσει δι' άνοιξιμόν Μονής; αναρωτήθηκε παραμυθώντας.

— Σεβασμιώτατε, μή σας μέλλει. Ο Δίαιμαρχος μας, ο κύριος Πέππας, που είναι και γαμπρός, επιθυμεί να ιδεί αυτόν τον τόπο ένα καλό μοναστήρι. Είναι ευλαβής άνθρωπος. Ο άγιος μας ζει και θα δειτε. Ο άγιος μας δίδει τον δέχτη με ευγένεια και φιλοφρόνηση και υποσχέθηκε να παραχωρήσει με συμβολαιογραφική πράξη δωρεάς τον τόπο.

— Πόθος μου είναι, σεβασμιώτατε, η επιθυμία της ιεράς Μονής, οιασδήποτε έστω Μονής.

Το πρώτο έβλεπε ο άγιος. «Όταν ήταν ν' αναχωρήσει δι' Αθήνας, τον περιτοίχισαν ένας όμιλος γυναικών.

— Σεβασμιώτατε, είπαν, ήλθαμε να μάς βοηθήσετε. Υποφέρομε, πάμε για χαμό. Έχει τρία χρόνια να βρέξει... φαίνεται κάποιος άγιος μάς κατασώθηκε... Πάει, ξεράθηκε το νησί... δουλεύουμε... Χρόνο με το χρόνο δουλεύουμε, παθαίνουμε μαρσάσι. Σας παρακαλούμε, σεβασμιώτατε...

Χαμογέλασε με καλωσύνη.

— Οί άγιοι, αγαπητέ, άποκηρύχθη, εύρισκονται ύψηλα εις την θριαμβεύσαν εκκλησίαν και εύχονται εμπρός εις τον θρόνον του Κυρίου, εύχονται ύπέρ ήμών, δέν καταρτώνται.

— Παρακαλέστε όμους και σεις. Παρακαλέστε όπως γνωρίζετε, για να μάς λυπηθεί ο Θεός. Χθές πληροφορηθήκαμε τα σημεία που κάνατε...

— Σημεία; Εγώ; Αδελφός. Έγώ δέν έκαμα τίποτε «σημείον». Αν έννοείτε διά τον νεαρόν, δέν έχετε παρά να μελετήσετε όλίγον την άγιαν Γραφήν. Ο άληθινός, αγαπητέ, πρέπει να είναι έσας πιστός οίκονόμος του Κυρίου... Να έκτελει κατά γράμμα το θέλημά Του. Τέλος πάντως. Ο ά επανέλθω, Θεού θέλοντος, την επομένην Κυριακήν. Ο ά επανέλθω διά να κάμωμεν συμπροσεύχην εις τον μητροπολιτικόν έδω πλησίον ναόν σας. Καί έλπίω ο καλός Θεός, έλπίζω ότι θα στείλει και εις την ήρσιν σας υετόν.

Την άλλη Κυριακή έναπέμψε στην Αίγινα. Στάθηκε μέρι το αλμυρόν ή λειψογία στην «Κοίμησιν της Θεοτόκου», που χρησιμοποιεί για μητροπολιτικώς ναός τού νησιού.

Την παρακολούθησαν σχεδόν όλοι. Μικροί, μεγάλοι, γέροντες, παιδιά. Την παρακολούθησαν με κατανύξη. Κι όταν μετά την άπόλησιν τού έβλεπε να γονατίζουν και διάβαζε τις ευχές και σε κάθε σχετική δήση για υετό έκραγαν μ' ένα στόμα και με μια καρδιά τόν: «Εύριε έλπίσθη», λές και συγκινούσαν ον θέμελα ο γαός και ο τόπος.

Κατά το μεσημέρι συμπήνθησαν ζωα και πετάχτηκαν πάλι στην παλιά χώρα, στη θέση Σάντος, εύτυχώς όμους πού διάστηρε να γυρίσει, να προλάβει το βαπόρι, γιατί κατά τις τέσσερις τού δειλινού, ο σθανός γυμνός ενόπλε. Έξαρνα σκοτεινιάσει, κάποιος φρονιμός κεραυνός έδρανησε και σε λίγο άρχισε να βρέχει «με το τουλούμι», καθώς λένε...

Ευτυχώς είναι ή προκλήσιμος έντυπώσις εις τον λαόν.

— Είναι όντως άγιος! Έλεγαν όλοι. Καί έσταυροκοπούντο στο όνομα του Νεκταρίου.

Όταν επανήλθε εις την Ριζάειο, ο πιστός και άφοσιωμένος γραμματικός του και φίλος, ο Κωνστάντος Σακκάπουλος έτόλμησε να τού κάμη την παρατήρησιν ότι «πολύ κοινάζεται» και πρέπει να προσέχη την ύγειάν του, ή όποια δέν ήτο εις καλήν κατάστασιν. Καί το γρήγος ήταν επί ύδρας...

— Δέν σας έφθαναν τόσα και τόσα, Σεβασμιώτατε, τούτε φορτωθήκατε και τις έννοιες της Αίγινας!

— Άκουσε παιδί μου, Κωνσταντίνε. Η Έκκλησίαν μας ίδούθη από τού Τριδικού Θεού, όπως άνοίγει τα πύλας του Ουρανού, όπως κατέγει έφ' ήμάς τα θέα θέατα. Εύρίσκειται όντως ήμερον με πλείστας ύσας πληγάς, δέν διαθέτει Βασιλείας, Χρυσοστόμους, Γρηγορίου, δέν διαθέτει Σινούδας και Πατριάρχους.

Η καθήμενη είναι ή 'Υγουμένη Νεκταρία Γιαδοπούλου (1923—1928). Διετέθη την πρώτην 'Υγουμένην τυφλήν Στέφανον (1904—1923). Η όρθία είναι ή 'Υγουμένη Κασσιανή Παπαδάκη (1931—1950). Είναι μία από τις τρεις πρότερες που έγκατεστάθησαν εις την Μονήν.

Εύρίσκειται εν άδυναμία όπως προσελκύει το άμαρτωλόν πληρώμα. Σκίφον άν γινόντων Πατριάρχους όποιαν εύθύνην θα είχαν άπέναντι του ύπερνοσηρότου Θεού. Εύτυχώς. «Έκαστος εις τήν έφ' όν έτάχθη». Κλαίω και θρηνώ διά την έλλειψιν ύγιούς Μοναχισμού, πονώ έαυτάτα διά την παρακμήν των μονών τού άγιου Όρους. Καί σήμερα δειλήθη «έκ έαυτών» πρός τόν Κύριον και τόν ελπίαν: «Κύριε, ως γνωρίζεις, δέν διαθέτεις δύναμιν ούδέ ζήλουσιν όπως φροντίσει και ιδρυθών μοναστήριον, πνευματικά κέντρα της 'Ορθοδόξιας μας. Η φορά των πραγμάτων με έθεσαν έχάτους έπικρατήσας μερικόν εύσεβόν παρθένον. Έπιθυνώ να σού προσφέρω εν ταπεινόν έδρον, εν χαμαιλούδον, να ιδούσω εις Αίγιαν έναν ιερόν Παρθένον. Έάν έγκρίνεις

δείξον μοι παρακαλώ, την άπόφασιν Σου. Ο ά την άναμείνω άπ' την καταφατικήν άπόφασιν τού 'Αθηνών Θεολόγου. Έάν έβτας μετ' έφένος προσκόμματα, θέλω υποθέσει ότι δέν προσδέχεται την ταπεινήν αυτήν προσπάθειαν, ως μη εύάρεστον. Άλλά και πόλιν θέλω Σε προσκαλέσει διά την τύχην αυτών των άθώνων και πτωχών γυναικών.

— Σεβασμιώτατε, τον δίκαιοσε ο Σακκάπουλος, με τί χρέη ματα αυτές οι γυναίκες θα κάμουν κοινόδιο έκε' πέρα;

— Αυτό ήπ' σε άπασχολεί. Έχει ο Θεός, παιδί μου, Κωνσταντίνε. Μέχρι σήμερα με το δίδασκε ή πείρα. Ούδέν πνευματικόν έργον κατορθούται με ύπολογισμών χρημάτων ή ανθρωπίνους δυνατότητας.

— Καί ή ύγεια σας;

— Καί αυτή θα βελτιωθεί. Αν ο Κύριος έγκρίνει την ένδον ένός ιερού Παρθένους, θα μοι χορηγήσει και την ύγειαν και πάντα ύσα χρειάζονται πρός τούτο.

— Καί... και πώς θα τα καταφέρουμε και δώ και μετ' α-

— Χαμογέλασε, έβλεπε τήν χείρα κατά τή μεριά της διεβλήθη- κης, έκανε με άναλόγησιν κίνησιν.

— Μα έπί πόσον θα δίδωσκαι έδώ; Ο ά άποτραβήχθω έέ- λησα. Ο ά πρέπει πλέον να μονάσω. Η ή αν ένθυμείσθαι, σου τδ είχαν άναγγείλει πρό τέσσαρον έτών.

Ο Μητροπολίτης 'Αθηνών Θεολόγος άρχωνάς έδωσε εις τόν Νεκτάριον την άδειαν να συνστήσιν μοναστήριον στην Αίγινα. Άλλο ζήτημα έάν, άργότερα, μεταβλήθεις και ύπεικων εις διαβολήν κατά τού όσιον πατρός, έπέβαλλε καθ' έκαστον έτος εις ά- κείνους αυτών, άνωστειλών ιερέα άνακητή. «Οι δίκαιοι δύ- σκευός όσιος πρός ετών, πληροφορηθέντα μετά ταύτα και έν- τινος έπιστολής τού 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνών Χρυσόστομου Πα- παδοπούλου πρός την σύναξιν των άδελφών της μονής.

Τήν έγκρισιν τού άρχιεπισκόπου άνήγγειλε διά της άκολού- θου έπιστολής τού:

«Αθήναι τή 19η 'Οκτωβρίου 1904.

Τίκα εν Κυρίω αγαπητέ. Χαιρέτε εν Κυρίω. Είς Αίγι- ναν Σάντος. Εύχαρίστας άναγγέλλω ύμιν ότι ο Θεός άπεκάλυ- ψεν ήμιν το θέλον Αιού θέλημα περί της ιδρύσεως της ιεράς μονής και ηρώδου, ίνα ή ιερά αυτή μονή άνεγερθή και ανα- λυθήν. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κύριος Θεολόγος ού μόνον ηύλησεν το έργον του, αλλά και υπό την προστασίαν αού τού ανέλαβε και έδωκεν πάσαν τήν σκέψιν μου και τās έπιθυ- μίας, άς αούτο ύπέλασεν και μοι έλεπεν, ότι θέλει φροντίσιν περί αυτής, όπως και υπό της ιεράς Συνόδου άναγνωρισθή κατά τόν τύπον της ιεράς μονής των Καλαμών και ότι προτίθεται μετά την τελείαν άναστάσιν της μονής ν' άποστείλῃ τινάς όσιοντάς κα- ρας εν Σπάρτης και έδένωθι μάστιχα κατά πρόστασιν μου να έπι- σκεφθώμεν όμω την Μονήν. Τδ άνήγγειλα την έπιθυμίαν τού 'Αλεξάνδρου να έγείρη μίαν 'Εκκλησίαν και τδ έλεπον, ότι έγω κατά τδ άγιον Πάτχα, θα μεταβώ και θέσω τδ θεμέλιον αυτής και μετ' ένδοξασμένης έδωξής τόν λαόν. Έξ όλων τούτων φαι- νεται ότι ο Θεός ηρώδουσε και αι εύχαι σας έληφθηθήσαν. Δέ- σασθε τās πατρικάς μου εύχας και εύλογίας και χαιρέτε εν Κυ- ρίω».

Δέν πρόλαβε να βάλει την ύπογραφήν του και ο κλητήρας τού άναγγείλει ότι τόν ήρτοσαν μία ομάδα έπισκέπτες από την Αίγινα.

Μα πέρασαν, πρόσταξε, με κάποια άπορία.

Μήτλην στο γραφείο ένας—ένας πέντε—έξι γνωστά πρό- σωπα. Γνωστά από τότε που πρωτοεπισκέφθηκε τού νησιού. Άνά μεσά τους έξαφάνισε και κείνος ο κονητόχρηστος, ο φαλακρός, που πρώτος τότε ζήτησε τή έδση για να βρέξει.

— Σεβασμιώτατε, ήρθε πάλι ο ίδιος πρώτος τδ λόγο, ή-

παιε για να σας αναφέρουμε ότι τώρα πιά πείσαμε στην άλλη άκρη.

— Αηλαδή;

— Βρέχει έρέχει σταμάτημα. Κάνει πώς κίτσει κατά άν- δρες και νάσος ξαναβρίθει με τδ όσκι. Σχετίσθησαν τδ π'... ή ύσας ταιγύσος ή θάλασσα, πλημμύρισαν μερικά ύπαιγια, φρέ- μαστε τώρα πώς θά... ανιγούμε.

— Άστείον πράγμα, ψιθύρισε. Κι' έκανε κέφι. Αφ' όργε- λασε κάπως. Μη φοβείσθαι, ελεπ αινάει.

— Κάνετε, σεβασμιώτατα, κάνετε παρακαλούμε μία δήση, να στυνατήσων πιά αυτοί οι καταρράχτες. Δέν είπαμε κι' έτσι.

Άκολούθησε σιγή.

— Δέν χρειάζεσαι να κάμω δέσιν. υιθύρισε. Ο Θεός γνω- οίτει ή κάμει. Τσιμήσιμη χρόνους άνομοσία, πώς θέλτε να υ- μίσων τα πηγάδια σας, πώς να ποτισθών οι άγριοι σας; Μη φοβείσθαι.

— Δέτε να σταματήσει; αιορρώσαστε τρεμάμενα κι' ένας ψη- λός σά στένα, ντυμένους γοργάκια. Έδώ όπως έλέπω, στην Α- θήνα, ψινάλλεις, έρχεαι λιγνότερο.

— Ο ά σταματήσει, τον καθυπόχασε. Καί... θα προσκύνει, θα εύχεται.

Τους έβλεπε να καθίσουν, τους πρόσφερε καφέ και γλυκά και με την εδκαρία έπιασε και τούς ρωτούσε διάφορα πράγμα- τα, πλείους περισσότερο εις γνώσειν του κι' αυτό τόν τόπο, τή παραλήσιον, νησί τού Σακκάπουλου.

Εν τδ μεταξύ, εις την θέσιν «Σάντος», άπέναντι από τή εκκλησίαν της Ζωοδόγου Πηγής, σε δύο μικρές κάμαρες έκτισαν αι πούται μοναχαι, αι ύπογραψαν για τδ όπδ ιδρύων μοναστή- ριον. Έκτισήσαν κατάγνητα, στρωματάδας αι κουρελούδες, μαγι- ρειαν σε μία φουρούς όστρια και χόρτα, κινδύνευαν από τδ κρύ- και την ύγρασία. Ούργεπε όλο και να έξοικονομεί μερικά χρέ- ματα γι' αυτές. Άλλοιώς δέ γινόνταν. Άλλά και σε μερικώς ή- όφτωχους πού δέν ένοχλούσαν, μπορούσε ν' άσκηθεί βοήθεια.

Τους έστειλε με τόν ταχυδρομό και χρήματα και καθόρι- σινάπνευμα. Α. πόσο τυραννίσαν ή ψυχή του όταν μάλασε δι- κουράζονταν κι' άρρωστούσαν. Έκείνη δέ ή νεότερη φίλη τους ή Άγγελική, έχοντας μία μικρή περικοπία άδιάντητη με τ' ά- δελφά της, κουβάλασε στο μοναστήρι την καλποσηχαρή της.

Ηταν τδ μόνο όλικό έφώδιον πού άπάντησε μέσα στην κόσση κι' αυτό τώρα άγωνίζεταν έκει για τόν έπινόσιον. Πόσο ποθούσε να τις ένισχύσει, να τούς έξασφάλει τδ καθημερινόν, να νάνη άπερίστατες στις προσεχές τους. Ουμνήθηκε τόν αυτίς της με- ρες τόν είχαν καλσίει για εύχλια σ' ένα άρρωστικό. Ηταν μία βίλλα έξω μακριά, από Πατήσια με σαράντα στρέμματα γή.

Όλα, τδ πάντα, έκει διαλάδωσαν εύμάρεια, πλούτο, γλυδή, έ- νοιασία. Παντός κατέσταλλε, χύσασαφικά, μεταξάντα φρεσάτια, τάπητες και λουλούδια. Καί σκέφτηκε τις ταπεινές μονα- χικές άδελφούλες στην Αίγινα. στη θέση Σάντος, και δάκρυ- σαν τδ μάτια τών άδελφών περυσινότερο για τούς άνθρώπους ή- κείνους, την άγιαν τού μυστικού πού κλωθογυρίζει τόν κί- σινο τδ άναλάττει. Κανείς έκει μέσα δέν έβλεπε στο ύψος του, έ- ξω από τήν μαυροτόχνη της βίλλας και συνέχεια πού πέρα ζω- σαν ψυχές σκονδρύνει, χωρίς στολίδια, χωρίς μενιουρίες, χωρίς μαργαρίτες και οι μπουκιές τδ ψωμί τούς στέκονταν θραχώς στην καρδιά.

— Κόρη, παρεκάλεσε πάλι ένα θράδι στην προσεύχη του, Κύριε βοήθησέ με ίνα σού παραδώσω τούλαχιστον μερικώς ή- θύσας ψυχάς. Άνάστων και διαγείρε όσων τδ νερό της θραχί.

Αν ήσαν ίσως άξιος ίνα διαδομώμεν Μητροπολίτη ή Έπισκοπην και όσων σπορής διδάσκαλος δέν γνωρίζω πώς θα έξεληθώ τδ άπατέλαμα της σποράς.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ

Α' ΜΕΤΑΞΥ ΠΑΤΡΩΝ — ΣΑΜΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΣ

ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚ ΣΑΜΗΣ

11.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (ΟΧΛΗ-ΡΑ) 08.45 ΙΟΝΙΟΝ

13.00 ΙΟΝΙΟΝ (και ΚΕΡΚΥΡΑ) 16.15 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

ΤΡΙΤΗ

11.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ 08.45 ΙΟΝΙΟΝ

13.00 ΙΟΝΙΟΝ (και ΙΘΑΚΗΝ) 16.15 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

21.00 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ

13.00 ΙΟΝΙΟΝ 08.45 ΙΟΝΙΟΝ

13.00 ΙΟΝΙΟΝ (ΙΘΑΚΗ) 08.45 ΙΟΝΙΟΝ

ΠΕΜΠΤΗ

11.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ 07.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

13.00 ΙΟΝΙΟΝ 08.45 ΙΟΝΙΟΝ

16.15 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

11.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ 08.45 ΙΟΝΙΟΝ

13.00 ΙΟΝΙΟΝ (και ΙΘΑΚΗΝ) 16.15 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ

11.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ 08.45 ΙΟΝΙΟΝ

13.00 ΙΟΝΙΟΝ 16.15 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Β' ΜΕΤΑΞΥ ΑΣΤΑΚΟΥ — ΣΑΜΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΣ

ΕΞ ΑΣΤΑΚΟΥ ΕΚ ΣΑΜΗΣ

15.15 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (ΟΧΛΗ-ΡΑ) 07.00 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

09.15 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ 07.00 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ (ΟΧΛΗΡΑ)

ΠΡΑΚΤΟΡΙΟΝ Κ. ΤΣΙΜΑΡΑ

ΤΗΛΕΦ. 277-783 & 270-848

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ Ο.Σ.Ε. - Κ.Τ.Ε.Λ.

ΔΙΕΥΡΕΙΣ Ο.Σ.Ε.

ΑΙ' ΑΘΗΝΑΣ: 5.20, 6, 6.30

7, 7.30, 8, 9, 9.45, 10.30, 11, 15

12.00, 12.45, 13.30, 14, 15

15.00, 15.45, 16.30, 17.20, 17, 45, 18.30, 19.15, 20.15, 21.00

ΔΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ: 7.00

μέσφ 'Αθηνών, 9.30 μέσφ Ρίου, 17.30 μέσφ 'Αθηνών.

ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ Κ.Τ.Ε.Λ.

ΓΡΑΜΜΗΣ ΠΑΤΡΩΝ — ΑΧΑ-

ΪΑΣ — ΠΥΡΓΟΥ. Έκ Πατρών: 5.45, 8, 9, 10, 11, 13, 15, 17, 18, 30, 20.

ΓΡΑΜΜΗΣ ΠΑΤΡΩΝ — ΤΡΙ-

ΠΟΛΕΩΣ. Έκ Πατρών: 7, 7.10, 14, Έκ Τριπόλεως: 7, 15.

Έκ Πατρών: Διά Καθέδρατα 5, 45, 7.10, 10, 13.10, 15.30. Διά

Αδελφών 10.

ΓΡΑΜΜΗΣ ΠΑΤΡΩΝ — ΑΙΓΙ-

ΟΥ: 5.45, 7.30, 8.35, 9.35, 10, 35, 11.35, 12.05, 12.30, 13.05

13.35, 14.15, 15.15, 16.05, 17, 18, 19.45, 21.15. Έξ 'Αθηνών:

γίγιναι 6.15, 6.50, 7.30, 8.30, 9, 15, 10, 11, 12, 12.30, 13, 14.05, 15, 16, 17, 18, 19.30, 21.

ΤΗΛΕΦ: 277.783, 270.948, 278.309, 276.187

ΚΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΑΞΙΔΙΩΝ

Η διάσκεψη 'Εκκλησιών για έορτασμό τού Πάσχα

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

να προτινόμεν: Η προφανής λύσις είναι να άκολουθηώμεν όμώως τδ Γρηγοριανόν ημερολόγιον. Ταύτο έχει δύο προφα- νή πλεονεκτήματα:

α) Εύρισκεται εν άρμονία πρός τόν Κανόνα, τόν όποιον και διεύρυνεν ή Α' Οικουμενική Σύ- νοδος και

β) Τδ Πάσχα θα έορτάζεται την ίδίαν Κυριακήν από όλους τούς χριστιανούς.

Εν τούτοις ή λύσις αυτή πα- ρουσιάζει τās δυσκολίας της. Δέν θα έεστάς τās δυσκολίας αι όποιαι προκύπτουν εκ της εισαγωγής οιασδήποτε άλλης εις την Έκκλησίαν και οι ό- ποιαι όφειλονται εις την προ- ακόλλησιν εις τās παραδόσεις πολλών ανθρώπων. Τδ πρόβλη- μν ταύτο άνηκει εις ύμας να ουστηρήσετε και να λύσετε.

Ο ά άναφέρω μόνον τās προ- κτικές δυσκολίας τού γεγονό- τος, ότι ή ήμερα τού Πάσχα αλλάζει έκαστον έτος, άκόμη και εις τδ Γρηγοριανόν ημερολόγι- ον. Ταύτο έχει πολύ σημαντικήν συνέπειαν εις μίαν θρημηχανο- ποιούμενην κοινωνίαν ως είναι ή ίδική μας, όπου κάθε μετα-βολή εις τās ημέρας έργασίας ή έσκαπών έχει οικονομικές συ- νεπείας.

Ούτω, πολλοί λύσεις προτά- θησαν διά μίαν νέαν άλλαγήν εις τδ ημερολόγιον, ως έκεινη καθ' ήν τδ Πάσχα θα πρέπει κατά τδ μέλλον ή ήτον να ει- ναι μονίμως καθωρισμένον.

Η περισσότερο δροστική λύσις είναι τδ έπνομαζόμε- νον «Παγκόσμιον ημερολόγιον». Είς τδ ημερολόγιον ταύτο κά-θε ήμερα κάθε μηνός συμβαί- νουν πάντοτε την ίδίαν ήμεραν της εβδομάδος, π.χ. ή 1η 'Ιανουα- ρίου είναι πάντοτε Κυριακή, ή 2α πάντοτε Παρασκευή κλπ. Ούτω, τδ Πάσχα θα έπρεπε να είναι πάντοτε μία ώρισμένη Κυρια- κή.

Η λύσις αυτή έχει ένα μειο- νέκτημα. Κάθε έτος τδ ημερολό- γιον έχει μίαν ή δύο ήμερας, οι όποιαι δέν άνήκουν εις καμμί- αν εβδομάδα. Ταύτο είναι τδ- σον παράδοξον ώστε μερικά άν- θρωποι να τδ εύρίσκουν δύσκολον να τδ άποδεχθώσιν.

Η άλλη λύσις, ή όποια είναι άπλούτερα, είναι να τοποθετη- θή τδ Πάσχα εις μίαν ώρισμέ- νην Κυριακήν τού 'Απριλίου, π. χ. την 2αν Κυριακήν τού 'Απρι- λίου έκάστον έτους. Τάτε, ή ή- μερημνία τού Πάσχα θα άλλα- σκε κάθε έτος αλλά ελάχιστα μό- νον.

Αι λύσεις αούται θα ήσαν έ- παρκώς μόνον εάν ένγίνοντο γενικώς άποδεκται. Άλλά δέν οι Ρωμαιοκαθολικοί και οι Προτε- στάντες τάς άποδεχθώσιν. Δέν θέλουν κανένα πραγματικόν λό- γον δια τήν όρθόδοξον δέν θα κάμουν τδ αούτο.

Καταλείπει τήν έκθεσιν μου με δύο προτάσεις:

1. Ο ύπολογισμός τού όρθο- δόξου Πάσχα να διαρρηθή τδ ταχύτερον δυνατόν: Είτε διά της υιοθετήσεως τού Γρηγορια- νού ημερολόγιου, είτε — πράγμα που είναι ίνα περισσότερο άρ- κηδής λύσις — διά της προ- σαρμής εις τόν άκριβή άστρο- νομικόν προσδιορισμόν της έ- παρκώς ίσημνης της Πανοελή- νου. Η τελευταία αούτή λύσις θα ήτο χρήσιμη μόνον εάν ένέγε- ντο δεκτή υπό τών Καθολικών και τών Προτεσταντών.

2. Είς τās έσφαδες μας μετ' τούς Ρωμαιοκαθολικούς και τούς Προτεσταντάς θα έπρεπε να είμεθα έτοιμοι να ουστηρώ- μεν τήν δυνατότητα μιας περισ- σότερον σταθεράς ημερημνίας τού Πάσχα, άποδεκτής ύπ' ό- λων τών χριστιανών.

Καταλείπει τήν έκθεσιν μου με δύο προτάσεις:

1. Ο ύπολογισμός τού όρθο- δόξου Πάσχα να διαρρηθή τδ ταχύτερον δυνατόν: Είτε διά της υιοθετήσεως τού Γρηγορια- νού ημερολόγιου, είτε — πράγμα που είναι ίνα περισσότερο άρ- κηδής λύσις — διά της προ- σαρμής εις τόν άκριβή άστρο- νομικόν προσδιορισμόν της έ- παρκώς ίσημνης της Πανοελή- νου. Η τελευταία αούτή λύσις θα ήτο χρήσιμη μόνον εάν ένέγε- ντο δεκτή υπό τών Καθολικών και τών Προτεσταντών.

2. Είς τās έσφαδες μας μετ' τούς Ρωμαιοκαθολικούς και τούς Προτεσταντάς θα έπρεπε να είμεθα έτοιμοι να ουστηρώ- μεν τήν δυνατότητα μιας περισ- σότερον σταθεράς ημερημνίας τού Πάσχα